

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

Nr. 6

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 APRIL 1982

INHOUDSOPGAVE

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	Blz.
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	98
M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken	99
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	99
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	103
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	108
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	110
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	114
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	114
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	115

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 24
van 29 maart 1982
van de heer E. DE GROOT

Rupelstreek — Ontwikkelingszone

In de definitieve versie van de opmerkingen van de Vlaamse Executieve t.a.v. de voorstellen van de EEG-Commissie tot afbakening van de ontwikkelingszones in Vlaanderen van 22.1.1982 worden tot mijn grote verbazing op een verslag van 50 bladzijden slechts 8 regels gewijd aan de Rupelstreek. Graag had ik vernomen wat de Executieve in concreto bedoelt met „zekere ad hoc oplossingen” en „een aangepast programma van het quota-vrij gedeelte”, zoals voorkomt op blz. 2 van het antwoord van de Vlaamse Executieve.

Antwoord

In haar oorspronkelijke voorstellen aan de EG-Commissie had de Vlaamse Executieve erop aangedrongen de Rupelstreek als ontwikkelingszone te erkennen. Dat voorstel werd echter door de Commissie afgewezen.

Gelet op de geïsoleerde ligging van de Rupelstreek t.a.v. de door de EG erkende blokken, nl. de Kempen enerzijds en de Westhoek anderzijds en rekening houdend met de specifieke reconversieproblematiek, heeft de Executieve thans geoordeeld dat een aktie in het raam van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) een grotere kans op slagen inhoudt.

Vermits het EFRO tot de bevoegdheid van een ander lid van de Commissie behoort, werd in de opmerkingen in verband met de zones niet dieper ingegaan op dit aspect.

De mogelijkheid van een eventuele hulp uit het EFRO werd vooral gezien in het licht van de huidige discussie over een nieuw reglement van het EFRO waarbij het quota-vrij gedeelte van het fonds van 5 naar 20% zou kunnen worden opgetrokken.

Zodra hierover klaarheid komt, kan een specifiek programma bij de Europese instanties worden ingediend.

Vraag nr. 25
van 29 maart 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Aardgas en petroleumprodukten — Proefboringen

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 237 dd. 7 april 1981 kreeg ik onder meer als ant-

woord dat het dossier betreffende de definitieve toekenning van de concessieaanvraag voor opsporing van aardgas en petroleumprodukten op 25 mei 1981 eindelijk voor een definitieve beslissing klaar lag. Zodat de twee aanvragers BELGIAN SHELL en FINA dan snel, maar tevens aan evenwichtige voorwaarden, met de exploitatie van een deel van de Vlaamse ondergrond zouden kunnen starten.

Daar het mij voorkomt dat eindelijk na vier jaar (de eerste concessieaanvraag door Belgian Shell dateert immers van 17.09.1977) niet langer meer moet gedraald worden om ook in Vlaanderen naar koolwaterstoffen te zoeken en vooral omdat dit in tegenstelling met wat in Wallonië gebeurd zou kunnen gebeuren zonder dat dit onderzoek ook maar één frank aan de Vlaamse Gemeenschap zou kosten had ik graag het volgende vernomen.

1. Op welke datum en aan welke maatschappijen werd de concessieaanvraag tot opsporing van aardgas en andere koolwaterstofhoudende produkten nu eindelijk toegekend?
2. Zo dit, na het besluit van 25 mei 1981, nog niet gebeurde wat dan de reden van dit zoveelste uitstel is en wanneer deze zo lang betwiste concessieaanvraag dan wel zou kunnen ingewilligd worden?
3. Is er een termijn vastgelegd binnen dewelke de concessiehoudende maatschappijen met de proefboringen moeten beginnen?
4. Zijn er van de drie geïnteresseerde maatschappijen, of eventueel anderen, reeds met de proefboringen begonnen?
5. Zijn er termijnen voorzien binnen dewelke de drie concessiehoudende maatschappijen hun eindconclusies betreffende de eventuele aanwezigheid van aardgas en aanverwante koolwaterstoffen kenbaar moeten maken?

Antwoord

De in 1981 gevoerde onderhandelingen hebben niet tot overeenstemming geleid, zodat tot nog toe geen enkele concessie verleend werd.

Het dossier is thans opnieuw ter studie met het oog op het uitwerken van een globale oplossing die in alle opzichten rekening houdt met de belangen van de Vlaamse Gemeenschap.

Met deze laatste doelstelling voor ogen zullen de onderhandelingen zo snel mogelijk worden hervat.

Vraag nr. 27
van 29 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Media Print — Positief advies over steunplan vanwege GIMV

Op vraag van het Fonds voor Industriële Vernieuwing heeft GIMV een positief advies uitgebracht over een steunplan van 35 miljoen aan de firma Media Print. Behalve drukactiviteiten is deze maatschappij ook actief op het vlak van gratis huis-aan-huis bladen. Het kapitaal van 1 miljoen zou door de inbreng van GIMV verhoogd worden tot 50 miljoen d.w.z. een participatie van 15 miljoen van GIMV en het

onderschrijven van een converteerbare obligatieleening van 20 miljoen.

Dit is een zeer merkwaardige gang van zaken omdat het algemeen bekend is dat er een overcapaciteit is in de sector van weekbladen en in de grafische sector in het algemeen.

- a. Op basis van welke motieven is men overgegaan tot het nemen van een participatie in de NV Media Print?
- b. Is hier sprake van het onderbrengen van Media Print onder het statuut van de zogenaamde tweede functie?
- c. Wie heeft het initiatief genomen tot deze participatie?
- d. Hoe is de beslissing geweest binnen de Raad van Beheer van GIMV? Algemene consensus of waren er ook tegenstemmers c.q. onthouders?
- e. Welke activiteiten heeft de GIMV ontwikkeld in de grafische sector behalve Media Print?

Antwoord

Het initiatief tot het nemen van een participatie in de N.V. Media Print gaat uit van het betrokken bedrijf, dat zich rechtstreeks in verbinding heeft gesteld met het Fonds voor Industriële Vernieuwing (FIV). De beslissing tot participatie werd genomen door de nationale overheid, op voorstel van het FIV.

De GIMV heeft zich ter zake beperkt tot het uitbrengen van een gunstig advies, dat door de Raad van Beheer werd goedgekeurd met 9 stemmen en 4 onthoudingen.

Het dossier Media Print wordt ondergebracht in de eerste functie van de GIMV. Met het bedrijf worden duidelijke afspraken gemaakt met het oog op de eerbiediging van de normale concurrentievoorwaarden.

In de grafische sector heeft de GIMV daarnaast van de GOM-Oost Vlaanderen een participatie overgenomen in de drukkerij Erasmus te Gent.

De aandacht van het geachte lid wordt ten slotte nog gevestigd op het feit dat de inbreng van de GIMV met FIV-middelen in de N.V. Media Print slechts werd toegestaan nadat de privé-sector het kapitaal van de onderneming op 50 Mn had gebracht.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERGESCHIKTE BESTUREN EN GESUBSIDIEERDE WERKEN

**Vraag nr. 23
van 26 maart 1982
van mevrouw M. SMET**

Ambtenaren van de gemeenteadministratie — Benoemingen bij wijze van bevordering of overplaatsing

De Raad van State heeft vroeger meermaals geoordeeld, o.m. het arrest nr 2425 van 6.5.1953, dat een bevordering van de ene gemeente naar een andere mogelijk is.

Deze interpretatie is eveneens te vinden bij R. Wilkin „Commentaire de la loi communale”, t. II, p. 757 Brussel 1947.

Nu is mijn vraag of deze interpretatie vandaag de dag nog kan aangehouden worden en of, bijvoorbeeld, een administratief personeelslid van niveau 1, zonder universitair diploma of diploma dat voldoet om rechtstreeks in aanmerking te komen bij een aanwerving van gemeentesecretaris of gemeenteontvanger in gemeenten met meer dan 10.000 inwoners, bij wijze van bevordering in dit ambt kan benoemd worden, eventueel na het slagen in een bevorderingsexamen zoals dit het geval kan zijn voor het administratief personeel van die gemeente zelf.

Antwoord

Het hoort tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken — aan wie trouwens dezelfde vraag werd gesteld — de vraagstelling te beantwoorden, daar zij in essentie handelt over de bepalingen van het koninklijk besluit van 20 juli 1976 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de voorwaarden tot benoeming in de graden van gemeentesecretaris, adjunct-gemeentesecretaris en gemeenteontvanger.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

**Vraag nr. 10
van 10 maart 1982
van de heer W. SEEUWS**

Centra voor maatschappelijk werk — Erkenning

Mag ik de geachte Minister verzoeken me mede te delen :

1. de lijst der bestaande centra voor maatschappelijk werk ;
2. de lijst der centra voor maatschappelijk werk, die reeds erkend zijn;
3. de lijst der centra voor maatschappelijk werk, die nog op erkenning wachten;
4. de criteria voor erkenning, waaraan de centra voor maatschappelijk werk moeten beantwoorden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna een opsomming te geven van de bestaande en erkende centra voor maatschappelijk werk :

- MW/4501 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Prins Albertstraat 35
2700 Sint-Niklaas
- MW/4502 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Garenmarkt 3
8000 Brugge
- MW/4503 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond van Kristelijke Mutualiteiten
arrondissement Turnhout
Korte Begijnenstraat 22
2300 Turnhout

- MW/4505 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond van Vrije Mutualiteiten
Prielstraat 1
1700 Asse
- MW/4506 Centrum voor Maatschappelijk Werk
H. Consciencestraat 3 1
8500 Kortrijk
- MW/4507 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Liberale Mutualiteiten
Brabantdam 109
9000 Gent
- MW/4508 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Visserij 152B
9000 Gent
- MW/4509 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond van Vrije Mutualiteiten van
Limburg
Geraertstraat 20
3500 Hasselt
- MW/45 11 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Federatie van Beroeps mutualiteiten
Arenbergstraat 20
2000 Antwerpen
- MW/45 12 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Sint Pietersbond
Leopoldstraat 34
3000 Leuven
- MW/45 13 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Wase Federatie der Kristelijke Volksver-
zekeringen
Castrodreef
2700 Sint-Niklaas
- MW/4514 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Aalst
Sint-Jorisstraat 2 1
9300 Aalst
- MW/45 15 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Kortrijk
Sint-Janslaan 10
8500 Kortrijk
- MW/4516 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Tielt
Oude Stationsstraat 8
8880 Tielt
- MW/45 17 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Eeklo
Stationsstraat 93
9900 Eeklo
- MW/45 18 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Oudenaarde
Sint-Jozefsplein 2
9700 Oudenaarde
- MW/4519 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond van Kristelijke Mutualiteiten
— arrondissement Ieper
Sint-Jacobsstraat 24
8900 Ieper
- MW/4520 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Bond der Ziekenkassen — arrondisse-
ment Brugge
Oude Brug 19
8000 Brugge
- MW/452 1 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Roeselare
Henri Horriestraat 33
8800 Roeselare
- MW/4522 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Kristelijk Verbond van Ziekenkassen
Molenbergstraat 2
2000 Antwerpen
- MW/4523 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond van Onafhankelijke Zieken-
fondsen
Antwerpsestraat 145/ 147
2500 Lier
- MW/4524 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten
Provincie Limburg
Ridder Portmansstraat 16
3500 Hasselt
- MW/4526 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten
Ieperstraat 12
8400 Oostende
- MW/4527 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten
Dijkstraat 89
9330 Dendermonde
- MW/4528 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Sint Sebastiaanstraat 18
8400 Oostende
- MW/4530 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Rijselstraat 6
8800 Roeselare
- MW/4531 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten
Antwerpsesteenweg 279 bis
2800 Mechelen
- MW/4532 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Mutsaertstraat 32
2000 Antwerpen
- MW/4533 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Verbond der Kristelijke Mutualiteiten —
arrondissement Gent
Peperstraat 6
9000 Gent
- MW/4534 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Federatie van Liberale Mutualiteiten —
provincie Antwerpen
Kipdorp 41
2000 Antwerpen
- MW/4535 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Vital Decosterstraat 92
3000 Leuven
- MW/4536 Centrum voor Maatschappelijk Werk
Centrale Dienst voor Maatschappelijk
Hulpbetoon

	Jacob Jacobsstraat 2 2000 Antwerpen		August Debunnestraat 49-5 1 8600 Menen
MW/4537	Centrum voor Maatschappelijk Werk Luikersteenweg 129 3500 Hasselt	MW/4558	Centrum voor Maatschappelijk Werk Sint-Michielsbond Toekomststraat 17 1800 Vilvoorde
MW/4538	Centrum voor Maatschappelijk Werk Federatie van Socialistische Mutualitei- ten van Antwerpen Quinten Matsyslei 52 2000 Antwerpen	MW/4559	Centrum voor Maatschappelijk Werk in de Ambachten en Neringen Jan Mahieustraat 25-27 8800 Roeselare
MW/4539	Centrum voor Maatschappelijk Werk Verbond der Neutrale Mutualiteiten Coupure (Links) 103 9000 Gent	MW/4561	Centrum voor Maatschappelijk Werk Sint Walburgastraat 24 8000 Brugge
MW/4540	Centrum voor Maatschappelijk Werk Keizerlijke Plaats 4 9300 Aalst	MW/4562	Centrum voor Maatschappelijk Werk Verbond der Beroepsmutualiteiten van West- en Oost-Vlaanderen Ezelstraat 22 8000 Brugge
MW/4542	Centrum voor Maatschappelijk Werk Bond van Grote en Jonge Gezinnen Aldestraat 55 3500 Hasselt	MW/4564	Centrum voor Maatschappelijk Werk in de Ambachten en Neringen Gistelsteenweg 14 8200 Sint Andries Brugge
MW/4546	Centrum voor Maatschappelijk Werk Mutualiteitsverbond der arrondissemen- ten Mechelen-Turnhout Désiré Boucherystraat 17 2800 Mechelen	MW/4565	Centrum voor Maatschappelijk Werk Mutualiteitsverbond „Solidariteit” Kolonel Silvertopstraat 15 2650 Boom
MW/4547	Centrum voor Maatschappelijk Werk Federatie van Socialistische Mutualitei- ten „Bond Moyson” Arrondissement Aalst-Oudenaarde De Colfmaeckerstraat 11 9620 Zottegem		De criteria voor erkenning, waaraan de centra voor maatschappelijk werk moeten beantwoorden zijn vastgelegd in het koninklijk besluit van 24 mei 1976 (BS 02/09/76), gewijzigd bij KB van 14 april 1977, (BS 26/07/77), tot bepaling voor het Vlaamse Gewest van de regels voor erkenning voor centra voor maat- schappelijk werk en voor de betoelaging van die centra.
MW/4548	Centrum voor Maatschappelijk Werk Federatie van Socialistische Mutualitei- ten „Bond Moyson” Arrondissement Gent-Eeklo Vrijdagmarkt 10 9000 Gent		De hogergenoemde centra vallen onder toepassing van dit besluit.
MW/4549	Centrum voor Maatschappelijk Werk Mutualiteitsverbond van het Waasland „Bond Moyson” Regentiestraat 55 2700 Sint-Niklaas		Het KB van 14 maart 1978 (BS 03/08/78) bepaalt de regels voor erkenning van de centra voor maatschap- pelijk werk uit het Brussels Gewest en de subsidiëring van die centra.
MW/4550	Centrum voor Maatschappelijk Werk Mutualiteiten „De Voorzorg” Mutualiteitsverbond van Limburg Kunstlaan 6 bus 7 3500 Hasselt		Als Centrum voor Maatschappelijk Werk behorend tot de Vlaamse Gemeenschap, werd erkend:
MW/455 1	Centrum voor Maatschappelijk Werk Federatie van Socialistische Mutualitei- ten van Brugge-Oostende Zilverstraat 43 8000 Brugge	MW/4563	Centrum voor Maatschappelijk Werk, Welkom Schoolstraat 44 1080 Brussel
MW/4553	Centrum voor Maatschappelijk Werk Gewestelijk Mutualiteitsverbond Ge- zondheid-Arbeid Noordlaan 19 9330 Dendermonde		Momenteel is er één erkenningsaanvraag in toepas- sing van het besluit van 14 maart 1978 in onderzoek, m.n.
MW/4554	Centrum voor Maatschappelijk Werk Socialistische Mutualiteiten van Zuid en Midden West-Vlaanderen		Centrum voor Maatschappelijk Werk, Teledienst Kogelstraat 34 1000 Brussel
- Ik wil het geachte lid doen opmerken dat beide ver-
noemde besluiten, wat de Vlaamse Gemeenschap be-
treft aan de staatsvorming dienen aangepast te
worden en derhalve met elkaar in overeenstemming
dienen gebracht.

Vraag nr. 11
van 16 maart 1982
van de heer J. CAUDRON

Commissies, parastatalen, adviesraden, intercommunales en andere maatschappijen — Vertegenwoordiging

Graag vernam ik van de geachte Minister in welke commissies, parastatalen, adviesraden, intercommunales en andere maatschappijen haar departement vertegenwoordigd is.

Welke is de samenstelling en de politieke verdeling in deze vertegenwoordiging?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de aanduiding van de vertegenwoordigers van het departement in commissies, parastatalen, adviesraden, intercommunales en andere maatschappijen, nog steeds gebeurt door de Nationale Minister, waarvan het departement trouwens zowel administratief als hiërarchisch nog afhangt.

Toch is het zo dat de Vlaamse Executieve reeds vertegenwoordigers heeft aangeduid in talrijke instellingen. Wat de sector betreft die tot mijn bevoegdheid behoort werden onlangs op mijn voorstel twee vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve aangeduid resp. in het NWK en in het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van Minder-Validen.

Vraag nr. 12
van 29 maart 1982
van de heer F. HOUBEN

KB tot regeling van de erkenning voor de Vlaamse Gemeenschap, van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp en van de toekenning van subsidies aan deze diensten — KB van 21/12/79, gewijzigd bij KB van 6/01/81

Zowel in de „ Algemene richtlijnen betreffende de erkenning, de subsidiëring in de werking van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp van de Nederlandse Gemeenschap” van 12 februari 1980, als in de „ Officieuze Coördinatie” van 5 februari 1981, is in het hoofdstuk „ III. Over de subsidies” onder 3’ het volgende bepaald. Er dient voor eenzelfde geval per week hulp te worden verstrekt gedurende minimum het aantal uren dat overeenstemt met een volledige werkdag zoals die in de erkende dienst werd vastgesteld in functie van de overeengekomen arbeidsduur.

Verder staat echter bepaald dat de diensten hiervan mogen afwijken op grond van een gemotiveerd verslag van de maatschappelijk assistent(e). Bedoeld is hier dat voor dergelijke gevallen een formulier 57 dient bijgevoegd te worden; dit formulier heet immers „ Verrechtvaardiging voor korte hulpverlening”.

Doch — en hier situeren zich onze vraag en onze bedenkingen — nergens staat vermeld welke de verhouding is of moet zijn tussen de wekelijkse hulpver-

lening a rato van een volledige werkdag, en de zogenaamde „ korte hulpverlening” in concreto een volledige werkdag hulp om de twee weken).

Het komt ons voor als een eerder onredelijke maatregel dat de bestaande diensten verplicht worden alle beneficianten per week een volledige werkdag hulp te verlenen.

In de eerste plaats is er de massa aanvragen, welke niet altijd onmiddellijk of zelfs niet kunnen voldaan worden. De reden daarvoor is u wel bekend: de diensten kunnen niet uitbreiden gezien ze zijn geconfronteerd met een subsidiestop. Dit ondanks, of in tegenspraak met, het feit dat van dag tot dag meer beroep gedaan wordt op de diensten voor gezins- en bejaardenhulp. Anderzijds is het zo dat voor een aantal beneficianten hulp om de twee weken voldoende is.

In een aantal gevallen is deze „ korte hulpverlening” zó aangewezen. Veelal komt de vraag echter van de begunstigen zelf. Volgende, erge reële, motivaties rechtvaardigen deze veertiendaagse hulp : kleine behuizing (klein appartement, één verdieping of slechts één kamer), financiële overwegingen voor sommige mensen met een erg beperkt inkomen is zelfs de minieme tussenkomst voor bejaardenhulp een zekere belasting), het feit dat betrokkenen zelf nog bepaalde taken aankunnen of dat ze gedeeltelijk geholpen worden voor derden. Dit alles zijn situaties die zich in de praktijk voordoen.

Vanuit de inspectie wordt onze diensten de verplichting opgelegd bij minimum 10 % van de beneficianten wekelijks een volledige werkdag hulp te verlenen, met andere woorden, maximum 10 % van de beneficianten om de twee weken te helpen. Administratief gezien komt dit neer op een toegelaten maximum van 10 % formulieren F.55 vergezeld van een formulier 57.

Gezien onze diensten van oudsher aan een massa begunstigen hulp verlenen, waaronder meerdere om de veertien dagen, is het onmogelijk en, ons inziens, zelfs onredelijk over te schakelen naar wekelijkse hulpverlening voor iedereen, zeker zonder hierbij veel rekening te houden met de noodwendigheid en de ernst van het geval, alsook met de individuele vraag van de beneficiant. De poetsdienst is bij dit alles wel een hulpmiddel, maar zeker geen „ wondermiddel”.

Zij vermelden hierbij nog dat in geen van beide bovengenoemde richtlijnen melding gemaakt wordt van deze vereiste 90/10-verhouding.

Derhalve verzoek ik de geachte Minister mij te laten weten in hoeverre deze onderrichtingen en richtlijnen officieel zijn, in welke mate en onder welke voorwaarden van deze officieuze richtlijnen kan afgeweken worden en of, in zijn geheel genomen, de verplichting om wekelijks hulp te verlenen niet kan opgeheven worden, rekening houdend met het stijgend aantal aanvragen enerzijds en de subsidiestop anderzijds.

Antwoord

Het geachte lid weet ongetwijfeld dat het koninklijk besluit van 21 december 1979, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 januari 1981, voorziet dat aan

de erkende diensten voor gezins- en bejaardenhulp subsidies worden verleend binnen de perken van de begrotingswet.

De begrotingsbependingen van de laatste jaren hebben noodzakelijkerwijze de uitbreiding van de diensten afgeremd. Dit heeft voor gevolg dat een grotere selectiviteit in deze hulpverlening moest worden nastreefd. Prioriteit werd dan ook gegeven aan de meest hulpbehoevende personen. Het zijn deze personen die per week minimum acht uur of meer hulp nodig hebben en die bij gebrek aan andere oplossingen aangewezen zijn op de dienst voor gezins- en bejaardenhulp.

Zulk beleid onderlijnt mede de specifieke eigenheid van deze voorziening in de waaier van de ambulante dienstverlening en moet een stimulans betekenen om gebruik te maken van anders georiënteerde en meer gefractioneerde voorzieningen zoals bedeling van maaltijden, poetsdienst en klusjesdienst.

Bij wijze van overgangsmaatregel is er een afwijking mogelijk gemaakt: de zgn. verrechtvaardiging van de korte hulpverlening (F 57). Ik wil er het geachte lid op wijzen dat uit een grondige analyse van de binnengestuurde controlestaten gebleken is, dat slechts enkele diensten gebruik maken van deze afwijkingmogelijkheid.

De 90/10-verhouding, waarnaar het geachte lid verwijst is vanuit de administratie opgezet als een streefcijfer. Bedoeld als stimulans om die enkele diensten te helpen bij het vaststellen van gerechtvaardigde hulpverleningen naar de geest van deze voorziening, en om te voorkomen dat ze verwateren tot louter poetsdiensten, wat rechtstreeks in tegenstrijd zou zijn met enerzijds de gestelde kwaliteitsnormen en anderzijds met het statuut van de gezins- en bejaardenhulpster zoals die werden vastgesteld in de ministeriële besluiten van 6 april 1967.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 50
van 26 maart 1982
van de heer J. VALKENIERS

Domein „Groenenberg” te Vlezenbeek en Sint-Martens-Lennik – Bestemming

Naar we vernamen werd het Domein Groenenberg gelegen op Vlezenbeek en St.-Martens-Lennik, aangekocht door de Staat.

Is het niet aangewezen hier een sociaal-agrarisch centrum op te richten met passieve recreatie dat aansluit bij het kasteel van Gaasbeek. Een arboretum, visrijke vijvers met waterwild + eventueel een paardenstoeterij „Groenenberg” van het aloude Brabantse trekpaard, zouden hier aangewezen zijn.

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer ter kennis van het geachte lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers te brengen dat het Domein „Groenenberg” gelegen op het grondgebied van de vroegere gemeenten Gaasbeek, Vlezenbeek en St.-Martens-Lennik door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Dienst van het Groenplan werd aangekocht op het budgettair art. 7 1.09 van titel II, afdeling 33 van de Vlaamse Gewestbegroting.

Deze aankoop gebeurde bij akte van 10 juni 1981. Het domein heeft een oppervlakte van ± 38 ha en is volledig aangelegd als Engels landschapspark met open ruimten, houtopstanden, struwelen en vijver.

Het is gelegen in een zeer merkwaardig deel van het Pajottenland en grenst aan het historisch domein van Gaasbeek.

De aankoop had tot doel het als openbaar park te benutten voor uitsluitend passieve recreatie om aldus de druk op het kasteelpark van Gaasbeek te verminderen en de mens toe te laten van het park gebruik te maken zonder tot enige consumptie of uitgave te worden aangespoord.

Bij de heraanleg van het park zal ernaar gestreefd worden de vroegere en huidige parkstructuur van ontwerper „Galopin” maximaal te respecteren, eventueel door restauratie.

Een arboretum onder de vorm van een verzameling al dan niet aanwezige bomen zal gevormd of geëtiketteerd worden.

Door de stille recreatie zal het aanwezige waterwild op de excentrisch gelegen vijver minimaal verstoord worden.

De idee van het oprichten van een paardenstoeterij van het aloude Brabantse trekpaard kan niet weerhouden worden omwille van:

1. gebrek aan aangepaste stallingsruimte;
2. het niet kunnen doorvoeren van een positieve selectie, inzake trekpaard, karakter, bouw enz. door de afwezigheid van gebruik op het veld door ervaren specialisten ;
3. van dit paardenras zijn nog voldoende stuks aanwezig terwijl in de directe omgeving stoeterijen bestaan.

De heraanlegwerken zullen ten spoedigste aangevat worden om aan dit merkwaardig park zijn openbare functie te geven.

Vraag nr. 51
van 26 maart 1982
van de heer L. KELCHTERMANS

Bossen – Reglementering inzake ontbossing

Er bestaan problemen betreffende de reglementering inzake kaalkapping van bossen. Er zou geen vergunning nodig zijn voor kaalkapping, wanneer de eigenaar het voornemen heeft het bos opnieuw op te planten. Er zou dan geen sprake zijn van ontbossing.

1. Welk is het standpunt van de geachte Minister ter zake?

2. Indien geen vergunning nodig is, dient er dan toch een aanvraag te gebeuren bij de gemeente?
Hoe dient het voornemen van de betrokken eigenaar om weer op te planten te worden bewezen?
3. Welke mogelijkheden heeft de gemeente om een eigenaar te verplichten het bos opnieuw te beplanten?

Antwoord

1. Art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stede­bouw en de ruimtelijke ordening bepaalt o.m. dat niemand zonder schriftelijke of uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen mag ontbossen.
Er is niet nader omschreven wat het begrip „ontbossen” inhoudt.
Een eenduidige omschrijving van wat dit begrip inhoudt is niet af te leiden uit de wetgeving. De meest gangbare interpretatie is deze dat ontbossen bestaat in het totaal kaalkappen van een bos zonder wederaanplanting. Er is echter ook weer niet nader omschreven van wat een bos is.
2. a. Indien de gemeente beschikt over een bouwverordening op de bescherming van de beplantingen in toepassing van art. 60 van de wet op de stede­bouw, dan kan deze verordening inhouden dat een vergunning nodig is van het College van Burgemeester en Schepen, b.v. voor het vellen van één boom, en a fortiori voor het vellen van meerdere bomen.
b. De eigenaar hoeft zijn voornemen niet te bewijzen; indien een bos wordt kaalgekapt zonder vergunning en zonder wederaanleg van het bos, gaat het om een overtreding en kan de gemeente optreden.
3. Indien bij ontstentenis van een gemeentelijke bouwverordening, een bos wordt kaalgekapt en het bos niet wederaan­gepland wordt, dan gaat het om een overtreding van art. 44 van de wet op de stede­bouw en kan de gemeente optreden. Zij kan het herstel van de plaats in de vorige toestand eisen. Indien de kapvergunning wordt verleend, is het wenselijk dat in de vergunning een termijn vastgesteld wordt waarbinnen de heraanplanting moet gerealiseerd zijn.

Vraag nr. 54
van 26 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Regionale commissies van advies inzake ruimtelijke ordening

Door middel van het ministerieel besluit van 3 juni 1976 werd het reglement van orde van de **streekcommissie** van advies voor de ruimtelijke ordening in het Vlaamse Gewest tot stand gebracht.

Blijkens mijn informatie beperkt de commissie haar werkzaamheden tot -drie terreinen nl. bezwaarschriften van gewestplannen, BPA's in de gemeenten en samenstelling van de Gemeentelijke Commissies van Advies Ruimtelijke Ordening.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

- a. Waar is een exacte taakomschrijving te vinden van deze commissie? Is advisering beperkt tot BPA's van de gemeenten?
- b. Zijn de adviezen van de commissie openbaar? M.a.w. is een vertegenwoordiger van een bepaalde organisatie verplicht zwijgplicht te houden? Zo ja, waarop is dat gebaseerd?
- c. Is het particulieren toegestaan advies te vragen aan de commissie in verband met bepaalde materies?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de taakomschrijving van de regionale commissies van advies voor de ruimtelijke ordening vervat ligt in de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw, inzonderheid in de artikelen 7 en 9 : streekplan; 11 en 13 : gewestplan; 19 t/m 24 : gemeentelijke commissies en plannen van aanleg.

Naast die wettelijke opdrachten brengen deze commissies advies uit over alle vragen die hun door de bevoegde Minister in verband met de ruimtelijke ordening en de stede­bouw in hun gebied worden voorgelegd.

Zoals bepaald in artikel 10 van het reglement van orde oordeelt alleen de bevoegde Minister over de openbaarmaking van de adviezen.

Aangezien het voor de goede werking van de streekcommissies onontbeerlijk is de nodige discretie in acht te nemen, werden destijds aan de voorzitters van deze commissies onderrichtingen gegeven om de adviezen, rapporten en notulen niet zomaar aan de openbaarheid prijs te geven.

De wet van 29 maart 1962 heeft aan de regionale commissies geen opdracht verleend om ook de adviezen te verstrekken aan particulieren.

Vraag nr. 55
van 26 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Reserve grindzone te Dilsen en Maaseik — Spoedont­eigening

Het gebied De Bek, de Wateringen en het Armenbos, gelegen onder de gemeenten Dilsen en Maaseik, staat op het gewestplan Maasland ingekleurd als reserve grindgebied. Daarbij gaat het om een gebied van 364 ha. GOM-Limburg heeft de procedure tot onteigening ten algemene nutte ingezet.

Eveneens is er sprake van twee andere reserve gebieden, te weten op de Mechelse heide en in het Berger­ven te Neeroeteren.

Dit is een zeer merkwaardige gang van zaken omdat met name op het ontwerp gewestplan Maasland hiervan geen sprake was en omdat het hier om reservegebieden gaat.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

- a. Hoe is het te verklaren dat de gebieden De Bek, Wateringen en Armenbos niet op het ontwerp-gewestplan als reserve grindzone voorkwamen en op het definitieve gewestplan wel? Op welke wettelijke procedures baseert men zich?

- b. Welke redenen en motieven liggen ten grondslag van een spoedprocedure tot onteigening ten algemene nutte? Welke gebieden met welke oppervlakte zullen aldus onteigend worden? Op welke termijn zal men deze gebieden afgraven?
- c. Op welke wijze is te verklaren dat de GOM en niet IML deze onteigening uitvoert?
- d. Op welke wijze zal de financiering van deze onteigeningen verlopen?
- e. Hoeveel ha is als effectieve grindzone (natte en droge winning) voorzien op het gewestplan? Hoeveel ha als reservezone? Mag ik een overzicht van al deze gebieden met daaraan gekoppeld de oppervlakte en de huidige baggeraars?

Antwoord

In verband met onderhavige vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Punt a

Betreffende dit punt van uw vraag dient verwezen naar de toelichting bij het gewestplan Limburgs Maasland, blz. 5 van de officiële publikatie, Ontginningsgebieden punt a.

Voor wat de wettelijke procedure aangaat dient verwezen

- naar de artikelen 9 en 10 van de wet houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw;
- naar de bezwaren en adviezen ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek omtrent het ontwerp-gewestplan Limburgs-Maasland. In dit verband is vooral het advies van de Bestendige Deputatie van Limburg over de ontginningsgebieden belangrijk ;
- naar het advies van de streekcommissie van advies voor de Ruimtelijke Ordening van de provincie Limburg, afgedrukt in het Belgisch Staatsblad dd. 15 november 1980. Uiteraard is hier het advies omtrent de ontginningsgebieden zeer belangrijk. Voor punten 2 en 3 zijn teksten weer te vinden in vermeld staatsblad op blz. 13 042 — onderverdeling 3 en 5 telkens onder punt F;
- tenslotte dient verwezen naar het KB houdende vaststelling van het Gewestplan Limburgs-Maasland, punt 15 alwaar de wijzigingen ten opzichte van het advies van streekcommissie zijn gemotiveerd. Uiteraard werden de gegevens van het GOM rapport als basis gebruikt.

Punt b

Overeenkomstig de aanvullende, stedebouwkundige voorschriften van het gewestplan Limburgs-Maasland, zijn de als „reservegebieden voor ontginning” aangegeven gebieden bestemd voor ontginning in het algemeen en kan deze bestemming maar verwezenlijkt worden nadat een onteigeningsplan voor het gebied door „ONS” (bevoegde Gemeenschapsminister) is goedgekeurd.

Tevens dient nogmaals verwezen naar de toelichting bij het gewestplan, betrekking hebbend op de ontginningsgebieden ;

Rekening houdend met het vooropgestelde, nl. na 1987 te starten met de ontginning van bedoelde ge-

bieden of zelfs vóór 1987 bij uitzondering, bepaalde bedrijven tot deze gebieden toe te laten.

Tevens gelet op de tijd dewelke nodig is om zowel op administratief als op technisch en organisatorisch vlak tot een optimale werking en een planmatige ontgrinding te komen, ben ik van mening dat een spoedprocedure tot onteigening door de overheid is aangewezen. Voor de grinders biedt deze procedure het voordeel dat hun activiteiten en investeringen planmatig kunnen worden georganiseerd en voorbereid zodat een geleidelijke herlokalisering en herstructurering mogelijk wordt. Voor de huidige bodemgebruikers zoals de landbouwbedrijven, houdt deze werkwijze eveneens bepaalde zekerheden in zodat ook in deze sector investeringen en bedrijfsuitbouw planmatig worden uitgewerkt. Het ligt in de bedoeling alleszins het gebied Mechelse heide ± 267 ha; Armenbos, Wateringen en Bergenven, samen ongeveer 414 ha groot te onteigenen.

Voor wat het gebied De Bek betreft, wordt door de GOM momenteel voorbehoud gemaakt.

Wat de termijn van afgraving betreft, dient gesteld dat de voorafgaande studie's en het GOM rapport een planperiode van 1987 tot en met 2000 omschrijven. Uiteraard is het jaar 2000 geen vast gegeven als einddatum maar zal veeleer gestreefd worden naar een planmatige ontginning naar gelang de behoeften en zal alleszins een eventuele overproductie moeten geremd worden.

Punt c

Ter zake wens ik te verwijzen naar de wet van 15 juli 1970 Hoofdstuk III „De gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen” in het bijzonder § 2, punten 1, c, d en e.

Mij baserend op de geformuleerde bepalingen ben ik van mening dat de GOM de meest aangewezen instantie was en blijft om zich over onderhavig initiatief en bedrijvigheid te ontfemen, temeer daar de IML slechts bevoegd is voor de aangesloten gemeenten.

Punt d

In dit verband dient duidelijk gesteld dat de GOM de financiering van deze onteigeningen zal verhalen op de grindproducenten.

Geenszins ligt het in de bedoeling financiële middelen ter beschikking te stellen via de overheid.

Punt e

In dit verband kunnen volgende gegevens, gebaseerd op berekeningen van de GOM Limburg, verstrekt worden.

- op het gewestplan Limburgs-Maasland zijn bij benadering ongeveer 1680 ha effectieve grindzone opgenomen.

Hierbij dient onmiddellijk opgemerkt dat deze oppervlakte reeds voor een groot gedeelte door grindwinning in het verleden ontgonnen is en als dusdanig in realiteit niet meer als effectieve nog te ontginnen oppervlakte kan aanzien worden.

- als reservegebied voor ontginning is bij benadering 681 ha voorzien.
- overzicht gebieden.

- Kinrooi: TV Rekim : 258 ha
PVBA Belmagri
NV Dragrasa
NV Dragratra
NV Pazogri
NL Libag

- Maaseik: gebied aan de Maas: 231 ha
 Dragetra
- Maaseik: Bergerven : 44 ha
 NV Komatco
- Maaseik — Dorne: 25 ha
 PVBA SBS
- Maaseik : groeveberg: 16 ha
 — Siborgs
- Dilsen-Rotem : 104 ha
 Bichterweerd
- Dilsen-Stokkem negenoord : 175 ha
 sicalex
- Dilsen-Industriezone : 192 ha
 NV Maasland
 Vulex
- Dilsen : groeve: 21 ha
 — Heymans
- Dilsen : groeve 32 ha
 — LKW
 — Hoog-Limburg
- Maasmechelen : Leut: 47 ha
 — De Cup
 — Bex-Van Hoof
- Maasmechelen : Boorseme : 91 ha
 — Gravelco
- Maasmechelen : Uikhoven : 81 ha
 — De Cup
 — Bolyppwel
 — Komatco
- Maasmechelen-Lanaken : 99 ha
 — Van Roosmalen
- Maasmechelen: Mechelse Heide: 176 ha
 — Nieuwe zandgroeven Mol
 (Tevens groeve wit zand)
- Maasmechelen : groeve Lieben : 8 ha
 — Lieben
- Maasmechelen: groeve ten zuiden van auto-
 strade: 80 ha
 — Sibelco
 (Tevens groeve wit zand)

Vraag nr. 56
van 26 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Bergerven te Neeroeteren — Oprichting van Disneyland naar Amerikaans model

In Limburg is sprake van de uitbouw van twee grootse recreatieprojecten n.l. rond het Bergerven te Neeroeteren zou men een recreatiepark willen uitbouwen dat te vergelijken is met het project Erperheide te Peer. Een Nederlandse projectontwikkelaar zou daarvoor onderhandelingen voeren met de SV IML te Hasselt.

GOM-Limburg en de SV IML zouden verder ook de mogelijkheid onderzoeken om terreinen te vinden in Limburg waar een Amerikaanse groep een soort Disneyland wil oprichten. Voor inplanting denkt men met name aan de Limburgse Kempen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

- a) Of het inderdaad juist is dat men momenteel onderhandelingen voert in verband met de inplanting van recreatiepark en een soort pretpark volgens het concept Disneyland in de USA?

- b) In hoeverre op de gewestplannen hiervoor zones voorzien zijn ?
- c) In hoeverre kadert deze optiek in een toeristische ontwikkeling van Limburg?
- d) Is er sprake van reeds voorbereidende werkzaamheden waarbij met name landbouwgebieden zouden onteigend worden?

Antwoord

In verband met onderhavige vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In verband met het gebied Bergerven te Neeroeteren worden inderdaad onderhandelingen gevoerd tussen enerzijds IML en anderzijds de BV Sporthuiscentrum (exploitanten Erperheide Peer), dit met het oog op het verwezenlijken van een project naar analogie Peer-Erperheide.

In het kader van het gewestplan Limburgs-Maasland is het gebied Bergerven gedeeltelijk bestemd als recreatiegebied, terwijl het te ontginnen gedeelte eveneens als nabestemming „recreatiegebied” bezit.

Op planologisch vlak zijn er in principe dan ook geen bezwaren tegen de inplanting van dit project.

Van IML vernam ik thans dat een stedenbouwkundig dossier wordt samengesteld.

Wat het tweede gedeelte van uw vraag betreft moet ik u mededelen dat noch ikzelf, noch mijn kabinetmedewerkers, noch IML of GOM Limburg kennis hebben van eventuele onderhandelingen in verband met de inplanting van een soort pretpark volgens het concept Disneyland in de Limburgse Kempen.

De overige gestelde vragen hieromtrent beschouw ik dan ook als „zonder voorwerp”.

Vraag nr. 57
van 26 maart 1982
van de heer J. CAUDRON

Gebieden die op de gewestplannen de grens vormen tussen woongebied en niet woongebieden — Onwettige bouwtoelatingen

Er zijn mij gevallen bekend van bouwtoelatingen door Stedebouw op percelen die niet helemaal in de bouwzone vallen maar wel op de grens vallen. De meeste van die grensgevallen, waar de gekende „lange arm” van dienst is, worden als bouwzone bestempeld hoewel dit strikt volgens de wet niet mag.

Hierover ondervraagd antwoorden ambtenaren van het Ministere van Openbare Werken dat dit inderdaad niet wettelijk is, maar dat het kabinet van de Minister er een ruime en soepele interpretatie aan geeft.

Mijn vraag is of een Minister, die trouw heeft gezworen aan de wetten van het Belgische volk, het recht en de macht heeft om de wet zo te interpreteren dat hierdoor duizenden grensgevallen, mits politieke steun, tot bouwgrond kunnen gepromoveerd worden.

Is de geachte Minister zinnens de wet op de stedebouw in verband met de gewestplannen strikt te doen naleven?

Meen de Minister niet dat door het uitschakelen van de ruime interpretatie van de wet meteen ook de risico's van omkerij verminderen?

Antwoord

Uit de vraag van het geachte lid meen ik te kunnen opmaken dat het hier gaat over de grens die op de gewestplannen de scheiding uitmaakt tussen de bouwzone en de niet-bouwzone. Het gewestplan is een zoneringsplan en bijgevolg werden de verschillende bestemmingen zoals de woongebieden afgebakend in zones en stroken.

Op de schaal, waarop de gewestplannen werden opge- maakt, werden deze zones en stroken afgebakend aan de hand van de gegevens waarover men bij het op- stellen van het plan, beschikte. Dit heeft voor gevolg dat de afbakening van de woonzone niet altijd gelijk valt met een perceelsgrens. In meerdere gevallen loopt deze afbakening langs- of dwars door een per- ceel. In deze gevallen ligt een deel van het perceel in de bouwzone en het andere deel er buiten.

Bij het beoordelen of op het betrokken perceel nog kan gebouw worden, wordt rekening gehouden met het gedeelte van het perceel dat nog binnen de bouw- zone gelegen is. Is dit gedeelte voldoende groot dan kan behoudens eventuele objecties van stedenbouw- kundige aard (b.v. ligging aan onvoldoend uitgeruste weg) het perceel bebouwd worden, met dien verstan- de dat het gebouw volledig of voor het grootste ge- deelte ingeplant wordt binnen de bouwstrook die op het gewestplan voorzien is.

In sommige gevallen, namelijk wanneer de afbake- ning van de woonzone schuin loopt ten opzichte van de perceelsgrens en het gedeelte dat binnen de bouw- zone valt op bepaalde plaatsen voldoende is, wordt bebouwing aanvaard zelfs al valt het gebouw met een gedeelte buiten de woonzone.

Het is namelijk ondenkbaar dat men b.v. omwille van een schuine perceelsgrens gebouwen met een ge- brekkelig architectonisch uitzicht of een onfunctionele planindeling zou moeten opleggen.

Deze wijze van handelen lijkt mij in geen enkel op- zicht in te druisen tegen de wettelijke bepalingen maar komen mij voor als een logische toepassing van de gewestplannen. Niet wettig betekent dat een beslis- sing in strijd is met een wet of met enig ander veror- dendend voorschrift. Uit de gegeven uitleg blijkt reeds duidelijk dat er ter zake geen enkele wet of verorde- nend voorschrift is die dergelijke zaken verbiedt.

Aangezien deze beoordelingswijze steeds uniform door mijn Kabinet wordt toegepast en daarbij zeker geen onderscheid wordt gemaakt naargelang de aan- vrager of de politieke tussenkomst, zie ik ook niet in hoe de gelijkberechtiging van de burgers hierdoor in het gedrang komt.

Het is juist mijn bedoeling rechtszekerheid te geven aan dergelijke gevallen en de gewestplannen op een logische wijze toe te passen, rekening houdend met de bedoelingen die in de gewestplannen zijn ingeschre- ven.

Omtrent de „ lange arm ” en de ambtenaren die aan buitenstaanders zouden mededelen dat bepaalde be- slissingen onwettelijk zouden zijn, is mij niets be- kend.

Vraag nr. 58**van 26 maart 1982****van de heer E. VANKEIRSBILCK***Woningen — Bouwen in tweede zone*

Het bouwen van een woning in tweede lijn kan be- paalde voordelen met zich brengen o.m. wat het aan- leggen betreft van de infrastructuur en de nutsleidin- gen die dan ten laste vallen van de particulier. Daer- enboven kan het ook de lintbebouwing doen afne- men.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op volgende vragen.

1. Welke is het standpunt van uw departement t.o.v. het bouwen van woningen in tweede lijn?
2. Onder welke voorwaarden kan voor woningen in tweede lijn eventueel een bouwvergunning afgele- verd worden rekening houdend dat deze inplan- ting moet blijven voldoen aan de normen voor een verantwoorde ruimtelijke ordening en de goe- de aanleg van de plaats niet mag in het gedrang gebracht worden?

Antwoord

1. Het principe van bouwen in de tweede woonzone moet met de meeste omzichtigheid worden toege- past, omdat de privacy van de voorliggende wo- ningen in het gedrang kan komen en omdat het systeem aanleiding kan geven tot stedenbouw- kundig ongewenste situaties. Het voortzetten van het systeem zou leiden tot het bouwen in derde of vierde zone en aldus een aantasting van het ach- tergelegen gebied kunnen meebrengen.
2. Bouwen in „tweede bouwzone” kan enkel onder die omstandigheden worden toegelaten dat noch planologisch noch stedenbouwkundig ongewenste situaties ontstaan. Zo zal o.m. het betrokken per- ceel dienen gelegen te zijn in de woonzone van de gewestplannen en moet het terrein in volle eigen- dom palen aan een voldoende uitgeruste straat. Tevens moeten de nutsvoorzieningen op het ter- rein zelf worden voorzien door tussenkomst van de eigenaar. Het terrein moet ook voldoende groot zijn om een totaal vrije inplanting mogelijk te maken, en zal de afstand tot de perceelsgrenzen voldoende groot moeten zijn, zodat deze vrije stroken beplant worden met een dichte beplanting die de wederzijdse privacy van de woningen moe- ten waarborgen.

Vraag nr. 59**van 26 maart 1982****van de heer L. KELCHTERMANS***Jacht verloven — Aflevering aan brigadechefs der lan- delijke politie, aan hoofdveldwachters en veldwach- ters*

Het KB van 28.2.77 (BS 30.3.1977) betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen zegt in artikel 5 het volgende :

„ Een jachtverlof kunnen niet bekomen :
 1° De brigadechefs le klasse, de brigadechefs, de technisch beambten van Waters en Bossen; de brigadechefs, de hoofdveldwachters en de veldwachters, de door de gemeente bezoldigde bos- en visserijwachters.
 Nochtans levert de arrondissementscommissaris het verlof af aan deze personen indien zij schriftelijk de verbintenis aangaan er geen gebruik van te zullen maken in het ambtsgebied.
 De verbintenis wordt vermeld op het verlof, met nauwkeurige aanduiding van het ambtsgebied van belanghebbende.”

In de praktijk is het zo dat de politiecommissarissen en politiemensen van alle rang reeds lang en de rijkswachters sedert enkele jaren de jachtsport mogen beoefenen in hun eigen ambtsgebied, mits te voldoen aan de andere algemene voorwaarde. De aangestelden in het kader van de landelijke politie blijven echter van deze mogelijkheid verstoken, alhoewel ze tegenwoordig volledig samenwerken met de politiediensten in de gemeenten en er vaak een onafscheidelijk deel van vormen.

1. Meent de geachte Minister dat er een aanpassing van deze reglementering gewenst is om deze onbillijke en ongelijke toestand te verhelpen?
2. Zo ja, welke wijzingen kunnen in het vooruitzicht gesteld worden en binnen welk tijdsbestek kunnen ze genomen worden?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat vóór 1970 de beambten opgesomd in artikel 5, 1° van het KB van 28 februari 1977 helemaal geen jachtverlof bekamen. Sedertdien werd dit verbod versoepeld daar men rekening hield met de actuele mogelijkheden tot verplaatsingen van de geïnteresseerden.

Het lijkt mij niet aangewezen bedoelde verbodsbepaling volledig op te heffen des te meer omdat zij ook van toepassing is op de aangestelden van het Bestuur van Waters en Bossen, die veel grotere ambtsgebieden beheren dan de veldwachters.

Een verschillende behandeling van de veldwachters en de gemeentelijke politiebeambten wordt verantwoord geacht ingevolge de specifieke bevoegdheden van veldwachters krachtens het veldwetboek. Aangelegenheden betreffende de politiemachten behoren tot de bevoegdheidssfeer van de Minister van Binnenlandse Zaken en Justitie. Het onderwerp, dat het geachte lid aan de orde stelt, wordt verder onderzocht. Daarbij dient ook onderling overleg en het advies van de betrokken instanties ingebracht te worden.

Ik acht het dan ook voorlopig niet wenselijk de bestaande reglementering te wijzigen in het Vlaamse Gewest.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUIS- VESTING

Vraag nr. 11
van 26 maart 1982
van de heer A. COPPIETERS

Vlaamse Gewest — Gegevens inzake de bouwnijverheid

Zoals bekend maakt de bouwnijverheid sinds een paar jaren een zware inzinking door die zich hoofdzakelijk situeert in de sector van de private woningbouw, waardoor de erkende sociale bouwmaatschappijen een steeds toenemend aandeel van de woningbouw moeten verzorgen.

Graag vernam ik van de geachte Minister de volgende gegevens over de jaren van 1978 tot en met 1981.

- 1° Hoeveel bouwvergunningen werden er in het Vlaamse Gewest uitgereikt, en hoeveel woongelegenheden vertegenwoordigt dit (zowel appartementen als eengezinswoningen).
- 2° Hoeveel daarvan werden aangevraagd, door de NMH (huurwoningen en koopwoningen afzonderlijk) door de NLM?
- 3° Hoeveel bouwpremies werden er uitgereikt?
- 4° Hoeveel verwervingspremies?
- 5° Hoeveel saneringspremies?
- 6° Hoeveel slooptoelagen?
- 7° Hoeveel gemeenten of andere ondergeschikte besturen of bouwmaatschappijen ontvingen reeds toelagen voor stadsvernieuwingsprojecten?

NB : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinstelling en natuurbehoud.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken :

1. Het beantwoorden van de punten 1°, 2° en 7° behoort tot de bevoegdheid-van mijn'collega de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.
2. Voor wat betreft het Bestuur voor de Huisvesting kan ik u het volgende mededelen:

In het Vlaamse Gewest werden van 1.1.1978 tot 3 1.12.198 1 volgende premies toegezegd :

	Bouw- premies	Venver- vings- premies	Sanerings- premies	Sloop- toelagen aan parti- culieren
1978	13.235	—	933	522
1979	12.977	—	1.152	555
1980	10.690	—	1.428	1.102
1981	12.235	1.515	1.961	1.166
totaal	49.137	1.515	5.474	3.345

3. In verband met stadsvernieuwingsprojecten, in toepassing van art. 94 van de Huisvestingscode, werden 9 dossiers goedgekeurd (5 in 1980 en 4 in 1981), ingediend door bouwmaatschappijen van openbaar nut voor het verwerven van bestaande woningen met het oog op hun sanering, verbetering of aanpassing.
4. Aangaande de Nationale Landmaatschappij kan ik u de volgende inlichtingen verstrekken :
- Het aantal bekomen bouwvergunningen met overeenstemmend aantal huizen bedroeg voor de hie-
navermelde jaren :

1978 : 92 vergunningen voor 2.032 huizen;
1979 : 60 vergunningen voor 1.351 huizen;
1980: 54 vergunningen voor 1.239 huizen;
1981: 31 vergunningen voor 674 huizen.

Vraag nr. 12
van 26 maart 1982
van de heer J. SOMERS

Ombudsdienst Huisvesting — Vestigingsplaats

Tijdens de vorige regering werd een ombudsdienst inzake huisvesting opgericht door het staatssecretariaat verantwoordelijk voor de huisvesting. Hierdoor kon men nuttige informatie verwerven betreffende de huisvesting en de voorziene premies die de bouwsector in zijn activiteiten zou stimuleren.

Deze ombudsdienst werd geïnstalleerd in het kabinet van het staatssecretariaat voor de Vlaamse Gemeenschap.

We zijn de mening toegedaan dat deze vestigingsplaats niet ideaal is, omdat men daardoor de indruk verwekt dat men aan deze servicedienst een partijpolitiek karakter wil geven. De waarborgen ter bescherming van de ideologische en filosofische minderheden, die zeker moeten belichaamd worden door een ombudsdienst, kunnen daardoor geschaad worden.

Daarom vragen wij de geachte Gemeenschapsminister:

1. of deze ombudsdienst nog bestaat;
2. of deze vestigingsplaats van de ombudsdienst voor de Huisvesting los te koppelen is van zijn kabinet, en waar deze ombudsdienst thans gevestigd is;
3. of het juist is dat de Gemeenschapsminister zulk een ombudsdienst voor de Huisvesting los van zijn ministerieel kabinet zal herinrichten;
4. welke maatregelen hij getroffen heeft om de be-

scherming van de filosofische en ideologische minderheden van deze ombudsdienst te verzekeren ?

Antwoord

Mijn geachte voorganger had met ingang van 1 september 1980 een „ombudsdienst Huisvesting” opgericht in functie van de nieuwe reglementeringen die met ingang van 1 september 1980 in het Vlaamse Gewest van kracht werden en van de andere relancemaatregelen van de bouwsector waartoe ondermeer de nationale regering had besloten.

Daardoor ontstond tijdelijk een enorme behoefte aan informatie en de ombudsdienst had tot doel deze op de meest directe en efficiënte wijze te verstrekken.

Hij werd gevestigd los van, maar in het zelfde gebouw, waar ook het kabinet van mijn voorganger was ondergebracht. Dit heeft het ondermeer mogelijk gemaakt de ombudsdienst te laten functioneren zonder één enkele meeruitgave.

Sinds mijn ambtsaanvaarding ben ik tot de vaststelling gekomen dat, in de huidige omstandigheden, verzoeken om inlichtingen langs de normale weg behandeld kunnen worden, d.w.z. door het Bestuur voor de Huisvesting, de Gewestelijke Comité's voor de Huisvesting, enz.

Vraag nr. 13
van 26 maart 1982
van de heer E. FLAMANT

Stad Gent — Beschikbare woningen voor bejaarden en minder-validen

Graag kreeg ik een opgave van het aantal beschikbare woningen per door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschap binnen de grenzen van de Stad Gent.

Kan er bovendien opgegeven worden, per vennootschap, hoeveel woningen specifiek voorbehouden worden aan bejaarden en minder-validen.

Welk is tenslotte, steeds voor het grondgebied van de Stad Gent, de eventueel te voorziene uitbreiding van het patrimonium, per vennootschap, voor de jaren 1982 en 1983?

Antwoord

Ik heb de eer u de gegevens te laten geworden omtrent de Sociale Woningen in de Stad Gent.

Gegevens omtrent de sociale woningen in de stad Gent

Vennootschap	Aantal nog verhuurde woningen op 31/12/1981	Vooruitzichten 1982-1983	Aantal woningen bestemd voor bejaarden	Aantal woningen voor mindervaliden
4 ll. „De Goede Werkmanswoning” te Gent	1.369	110	—	8
4 12. „Oost-Vlaamse Huurders-coöperatie” te Gent	764	125	—	—
4 13. „Huisvestingmaatschappij van Vlaanderen” te Gent	223	—	—	—
414. „NV De Gentse Haard” te Gent	1.079	—	6	—
415. „CV Gentse Maatschappij voor de Huisvesting” te Gent	3.218	—	133	—
416. „Volkshaard” CV te Gent	2.536	325	46	9
417. „CV De Gentbrugse Haard” te Gentbrugge	598	—	42	—
Totaal	9.787	600	227	17

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 26
van 26 maart 1982
van de heer A. COPPIETERS

Afvaldecreet van 2 juli 1981 — Uitvoeringsbesluiten

Er werden ons inlichtingen gevraagd betreffende de uitvoeringsbesluiten van voornoemd decreet o.m. inzake art. 54: „Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan...”

Graag zouden wij vernemen of de mogelijkheid wordt voorzien om ook aan provinciale en gemeentelijk technisch onderlegde ambtenaren een controlebevoegdheid toe te kennen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Op dit ogenblik is een uitvoeringsbesluit dat het toezicht regelt in ontwerp en het zal weldra aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring worden voorgelegd.

Dit ontwerp voorziet de toekenning van toezichtstaken aan de Gouverneur van de Provincie en aan de Burgemeester.

Vraag nr. 27
van 26 maart 1982
van de heer A. DE BEUL

Fotografiescholen — Cursus auteursrechten

Vlaanderen telt een vrij groot aantal scholen waar men fotografie kan studeren.

Geen enkele van deze scholen heeft in haar programma lessen voorzien inzake de auteursrechten van de fotografen.

Zulks lijkt mij uiterst ongelukkig, wanneer men bijna dagelijks moet vaststellen op welke wijze fotografen inzake auteursrechten worden miskend.

Meent de geachte Minister bijgevolg niet dat dringend het nodige zou moeten worden gedaan om op het programma van de fotografiescholen in een cursus „auteursrechten” te voorzien?

Antwoord

In antwoord op zijn hogervermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat alle hogere kunstscholen, die een onderwijs in de beeldende kunsten met volledig leerplan organiseren in het studieprogramma van de afdeling fotografie een vak „wetgeving” of „recht” hebben opgenomen, waarin aandacht wordt besteed aan de auteursrechten.

In de kunstscholen van het beperkt leerplan, die een onderwijs in de beeldende kunsten organiseren, bestaat de opleiding voor alle studierichtingen hoofdzakelijk uit atelierpraktijk.

Vraag nr. 29
van 26 maart
van de heer J. GABRIELS

Albertkanaal — Collector voor nijverheidsafvalwater

De afvalwatercollector tussen Genk en Antwerpen is niet alleen blijkens alle gegevens ter zake onbruikbaar, bovendien loopt de Staat het risico een aantal sommen in de vorm van boetes te moeten betalen aan aannemers, tijdelijke verenigingen enz. die werken hebben uitgevoerd aan dit miljardenproject. Het gaat daarbij met name om onrechtmatig geïnde verdragingsboetes. Volgens mijn inlichtingen handelt het hier om een 9-tal dossiers.

Graag had ik een overzicht van de bedrijven waaraan onrechtmatig geïnde verdragingsboetes moeten terugbetaald worden door de Belgische Staat, de omvang van deze boetes en verwijlinteressen.

Wanneer werd de beslissing genomen om deze sommen terug te betalen? Zijn er door bedrijven die werken uitgevoerd hebben of door de Staat nog andere wettelijke procedures ingezet bij de rechtbanken en Hoven in verband met deze afvalwatercollector?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 15 dd. 12 februari 1982 gesteld door de heer L. Van Velthoven.

Ter aanvulling deel ik het geachte lid mede dat de omvang van deze boetes nog niet definitief zijn vastgesteld en dat de verwijlinteressen berekend worden vanaf de dag dat de betrokken aannemer recht had op de betaling tot de dag van de effectieve uitbetaling.

Vraag nr. 30 van 26 maart 1982 van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Structuur en beheer

Op 28 oktober 1981 had de stichtingsvergadering plaats van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, dit in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wil de Minister mij volledig inlichten over de opzet, structuur, taakstelling van deze maatschappij?
2. Op basis van welke criteria werd de beheerraad samengesteld?
 - a. Wie zetelt in deze beheerraad?
 - b. Welke functies vervullen de beheerders in het dagelijks leven?
 - c. Welke vergoedingen zullen uitbetaald worden aan deze beheerders aan index 100?
3. Mag ik tot slot een volledig overzicht van die organen, instellingen enz. die participeren in deze maatschappij?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de verschillende vragen het volgende mede te delen:

1. De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij is een publiekrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid en is gerangschikt onder de parastatale instellingen categorie B.

Maken deel uit van deze maatschappij door vertegenwoordiging in de algemene vergadering en in de raad van beheer en door verplichte intekening op de vorming en de latere verhoging van het kapitaal:

- 1° de provincie waarvan het grondgebied geheel of gedeeltelijk tot het gebied van de maatschappij behoort;

2° de openbare instellingen die oppervlaktewater winnen voor distributiedoeleinden en waarvan de waternut in het gebied van de maatschappij gelegen is;

3° de ondernemingen waarvan het afvalwater een grotere verontreinigende belasting heeft dan 5.000 inwonerequivalenten en die de behandeling ervan aan een zuiveringsinstallatie van de maatschappij opdragen.

Paragraaf één van artikel 10 van de wet van 26 maart 1971 omschrijft de werkzaamheden en de bevoegdheden van de maatschappijen als volgt:

„De maatschappijen zijn elk voor hun gebied belast met:

1° het opstellen en uitvoeren van programma's voor zuivering van het afvalwater van de openbare riolen of dat waarvan de zuivering haar door de ondernemingen is opgedragen.

In dat opzicht hebben ze onder meer tot taak:

- a) de bestaande zuiveringsinstallaties van openbare besturen instellingen, van openbaar nut of intercommunale vereniging over te nemen, aan te passen, te verbeteren;
- b) de plannen voor nieuwe installaties op te maken of te doen opmaken en uit te voeren;
- c) deze installaties te exploiteren of te doen exploiteren, te onderhouden of te doen onderhouden.

2° het toezicht op de lozingen van afvalwater die krachtens artikel 5 aan de vergunning onderworpen zijn;

3° de opsporing van elke oorzaak van waterverontreiniging.

2a. De raad van beheer is samengesteld uit negen leden, door de algemene vergadering verkozen als volgt:

- vertegenwoordigers van de provincies kiezen uit hun midden vijf leden,
- vertegenwoordigers van de industrie kiezen uit hun midden drie leden,

vertegenwoordigers van de drinkwatermaatschappij kiezen uit hun midden één lid.

Tijdens de buitengewone algemene vergadering van de VWM van 28 oktober 1981 hebben de vertegenwoordigers van de provincies hun leden van de beheerraad aangeduid alsook werd de vertegenwoordiger van de drinkwatermaatschappij aangeduid.

2b. Ingevolge de vernieuwing van de provincieraden op 8 november 1981, zullen eerlang de vertegenwoordigers van de provincies opnieuw hun leden voor de beheerraad aanduiden.

Derhalve is het momenteel niet mogelijk hun functies in het dagelijks leven aan te geven.

De beheerder verkozen door de drinkwatermaatschappij is werkzaam bij een van deze maatschappijen.

2c. Het presentiegeld en de vergoedingen aan de leden van de beheerraad dient nog te worden vastgelegd bij ministerieel besluit overeenkomstig art. 20 van het koninklijk besluit tot vaststelling van de statuten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

3. Volgende besturen en instellingen nemen deel in deze maatschappij:

- de provinciebesturen van Antwerpen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Limburg en Brabant;

— de Antwerpse Waterwerken, de Nationale Maatschappij der Waterleidingen.
De industrie neemt momenteel nog niet deel in de maatschappij.

Vraag nr. 31
van 26 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

**Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest —
Structuur en beheer**

Op 29 oktober 1981 werd de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest operationeel dit in het raam van het decreet van 2 juli 1981.

Graag wil ik van de geachte Minister vernemen.

1. Wil de Minister mij volledig inlichten over de opzet, structuur, taakstelling van deze maatschappij?
2. Op basis van welke criteria werd de beheerraad samengesteld?
 - a. Wie zetelt in deze beheerraad?
 - b. Welke functies vervullen de beheerders in het dagelijks leven?
 - c. Welke vergoedingen zullen uitbetaald worden aan deze beheerders aan index 100?
3. Mag ik tot slot een volledig overzicht van die organen, instellingen enz. die participeren in deze maatschappij?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad kan ik het volgende antwoorden:

- a. de taken van de openbare afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) zijn uitvoerig beschreven in het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, meer bepaald in artikel 13 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25 juli 1981);
- b. aangezien de OVAM een parastatale van het type A is, is er geen Raad van Beheer.

Vraag nr. 32
van 26 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Snelheidsrallys op openbare wegen — Advies vanwege de provinciale inspecteur

Blijkens het KB van 10/06/76 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen worden in hoofdstuk II een aantal verbodsbepalingen opgenomen. Een strikte toepassing van deze verbodsbepalingen is in een aantal gevallen niet van toepassing. Zo zijn er rallys (en hiermee bedoel ik de snelheidsrallys en in geen geval de toeristische rallys) waardoor bebouwde kommen wordt gereden. Erger nog: sommige gemeentebesturen zorgen er voor dat de weg die voor deze levensgevaarlijke snelheidswedstrijden op openbare wegen georganiseerd worden, verkeersvrij worden gemaakt.

Bij het gebruik van permanente omlopen of terreinen is het advies noodzakelijk van een consultatieve commissie.

Bij het gebruik van niet permanent gebruikte omlopen of terreinen is toelating nodig van de Bestendige Deputatie na advies van de provinciale gezondheidsinspecteur of inspecteur voor de milieuhinder waaruit blijkt dat voldaan is aan de bepalingen van de artikelen 3 en 4.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1° Of de minister het nog verantwoord acht dat dergelijke snelheidswedstrijden nog op de openbare weg toegelaten worden?

2° Hoeveel wedstrijden er sinds 1978 toegelaten zijn op niet permanent gebruikte omlopen of terreinen voor autorallys, waarbij snelheid centraal staat? Welke wedstrijden zijn dit? Wanneer werden de aanvragen ingediend en hoe vaak werd er door de provinciale inspecteur negatief advies gegeven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat

1. Het koninklijk besluit van 10 juni 1976 enkel van toepassing is op de activiteiten met motorvoertuigen op permanent of niet permanent gebruikte terreinen of omlopen die niet volledig op de openbare weg gelegen zijn. Voor zover geen afwijking van de verbodsbepalingen kan toegestaan worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, 2de lid of van de artikelen 13 § 2 van voornoemd koninklijk besluit, worden deze verbodsbepalingen door de administratie strikt in acht genomen bij het behandelen van elke aanvraag tot toelating voor het inrichten van activiteiten met motorvoertuigen op voormelde terreinen of omlopen.
Het al dan niet toelaten van activiteiten met motorvoertuigen op omlopen die volledig op een openbare weg gelegen zijn, valt echter onder de bevoegdheid van de burgemeester(s) van de gemeente(n) waar deze openbare weg gelegen is.
Zij kunnen, in toepassing van de decreten van 14 december 1789 betreffende de inrichting van de gemeenten en van 16-24 augustus 1790 op de rechterlijke inrichting, alle maatregelen nemen opdat de hinder veroorzaakt door dergelijke activiteiten tot een minimum wordt beperkt en de veiligheid bij het inrichten van deze activiteiten niet in het gedrang komt.

2. Op een niet permanent gebruikt terrein of omloop die niet volledig op de openbare weg gelegen is, mag jaarlijks slechts 1 wedstrijd met motorvoertuigen en de bijbehorende oefenritten ingericht worden. De aanvraag hiertoe wordt echter behandeld door de Bestendige Deputatie van de provincie waarin de omloop of het terrein gelegen is. Vermits ook de provinciale gezondheidsinspecteur rechtstreeks aan de Gouverneur van voormelde provincie zijn advies toestuurt, beschik ik niet onmiddellijk, met betrekking tot het inrichten van autorally's, noch over het aantal niet permanente terreinen of omlopen in het Vlaamse Gewest, noch over het aantal gunstige adviezen, die de verschillende provinciale gezondheidsinspecteurs gegeven hebben.
Voor zover deze gegevens kunnen worden bekomen, zullen ze later medegedeeld worden.

Vraag nr. 33
van 26 maart 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kanaal Nieuwpoort-Duinkerken — Waterverontreiniging

Via de pers verneem ik dat het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerken een open riool is geworden en dat de oeverbewoners zich ernstig beklagen over storende reukhinder.

Vroeger was het aangenaam wonen langsheen een waterweg thans echter brengt deze een bestendige milieuhinder voor de omwonenden.

Deze bezoedeling zou het gevolg zijn van het industrieterrein te Veurne. Dikke lagen schuim, soms getint met de kleuren van de regenboog, liggen als watten op het wateroppervlak.

Thans bestaan er plannen om het lozingspunt van deze afvalstroom te verleggen in de richting van Wulpen en dit ingevolge protest van de stad Veurne.

Uit deze situatie blijkt andermaal dat de mens meer en meer vies en bang wordt van zijn eigen produktieafval wat de overheid dringend moet aanzetten om aan deze levensbedreigende problematiek een milieuvriendelijke oplossing te geven. Immers, wie met het water knoeit, vernietigt het leven!

Ik wens van de geachte Minister te vernemen:

- 1° de reden van het steeds maar op de lange baan schuiven van dit storend leefmilieuprobleem;
- 2° of er (al) uitgemaakt is welke bedrijven de bevuilers zijn, welke maatregelen zij (de fabrieken), de plaatselijke overheid en de Vlaamse deelregering reeds hebben ondernomen — en desnoods gezamenlijk denken te ondernemen — om de oeverbewoners van de ziekmakende stank te verlossen;
- 3° hoeveel bedrijven op dit industrieterrein voorkomen en hoeveel er voorzien zijn van een zuiveringsinstallatie voor lucht en water;
- 4° of de bestaande lozingsvergunning nà 30.04.82 al dan niet zal verlengd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de verschillende vragen het volgende mede te delen:

- 1° Het probleem „vervuiling kanaal Veurne-Nieuwpoort” wordt niet op de lange baan geschoven. Wel dient dit probleem gezien te worden in het kader van het saneringsplan dat is opgesteld voor het hydrografisch bekken Proostdijk kvaart-Koolhofvaart.

In het kader van dit saneringsplan is in een eerste fase de lozing van afvalwater te veurne (industrieterrein + stad) op de Proostdijkvaart geëlimineerd en wordt via de Proostdijkcollector op het kanaal Veurne-Nieuwpoort geloosd, in afwachting van de bouw van de geplande zuiveringsinstallatie aldaar.

De genomen maatregelen kaderen in het totale saneringsplan voor de westkust. Pas sedert 3 juni 1981 kon de definitieve inplantingsplaats voor de zuiveringsinstallatie vastgelegd worden, zodat de studie en de bouw van de zuiveringsinstallatie niet vroeger kon starten. Inmiddels werd opdracht gegeven een spoedige oplossing te bewerkstelligen.

- 2° Het afvalwater dat via de collector geloosd wordt in het kanaal Veurne-Nieuwpoort is voor wat de bedrijven betreft voornamelijk afkomstig van :
 - het textielbedrijf NV Santens
 - het aardappelverwerkend bedrijf NV Westimex.

Aan deze beide bedrijven werd een lozingsvergunning gegeven voor het lozen in de openbare riole-ring.

Om de invloed van deze lozingen op het kanaalwater te evalueren werd in 1981 opdracht gegeven een Milieu-Effekt-Rapport (MER) op te stellen. Dit rapport werd in januari 1982 voorgelegd en de eindconclusie vermeldt het volgende : „De lozing van de Proostdijkcollector op het kanaal Veurne-Nieuwpoort heeft in de gegeven omstandigheden geen aanleiding gegeven tot een duidelijk waarneembare verlaging van de waterkwaliteit.

Ten aanzien van de onderscheiden functies welke aan het kanaal zijn gegeven zijn geen negatieve effecten waargenomen.” Hieruit blijkt dat de stankoverlast dus zeker niet in de eerste plaats veroorzaakt wordt door de lozingen via de Proostdijkcollector.

In afwachting van een definitieve sanering van het gebied, wordt thans door de bevoegde diensten onderzocht hoe de stankoverlast kan beperkt worden.

- 3° Op voornoemd industrieterrein bevinden zich drie bedrijven :
 - textielbedrijf NV Santens;
 - aardappelverwerkend bedrijf NV Westimex ;
 - vleeswarenbedrijf L’Etoile.

Al deze bedrijven lozen afvalwater conform de voorschriften van de aan hen uitgereikte lozingsvergunningen.

Geen van deze bedrijven overweegt momenteel om zelf het geloosde afvalwater te zuiveren tot de normen voor lozing in oppervlaktewater.

- 4° Gezien het milieu-effect-rapport aangetoond heeft dat de lozingen via de Proostdijkcollector niet in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de stankoverlast, kan de huidige toestand ook na 30 april behouden blijven. Het is immers niet aangegeven het lozingspunt van de Proostdijkcollector opnieuw te verleggen naar de nu gezuiverde Proostdijkvaart. Ik verwacht echter dat binnenkort door de bevoegde diensten een voorlopige oplossing zal kunnen gegeven worden aan de huidige problemen van de stankoverlast.

Vraag nr. 34
van 26 maart 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Willebroek — Luchtverontreiniging

Menige klacht inzake ernstige luchtverontreiniging wordt te Willebroek genoteerd, inzonderheid door de bewoners van de wijken Klein-Willebroek en Boomse Steenweg-Appeldonkstraat.

De luchtverontreiniging wordt veroorzaakt door het feit dat het gemeentebestuur van Willebroek op het terrein, gelegen achter de verbrandingsinstallatie Boomse Steenweg, vuilnis in open lucht verbrandt.

De luchtverontreiniging dient als ernstig beschouwd te worden. De dichte rook, door gezegde verbranding veroorzaakt, geeft o.m. sterke reukhinder en stof.

Gegeven dat het hier verbranding in open lucht betreft van de inhoud van de vuilniswagens van de gemeente Willebroek is het geboden dat dringend maatregelen worden genomen tot het stopzetten van deze vervuilende en hinderende praktijken en dat vuilnis uitsluitelijk dient verbrand in de bestaande verbrandingsinstallatie.

Antwoord

Aansluitend op de vraag van het geachte lid van de Senaat, werden omtrent het verontreinigingsgeval te Willebroek inlichtingen ingewonnen.

De verbrandingsoven die ter plaatse wordt geëxploiteerd werd vergund bij besluit van de bestendige deputatie van 11.6.1974 voor een periode van 10 jaar.

In het verleden werden door de gezondheidsinspectie herhaaldelijk ter plaatse onderzoeken ingesteld waarbij inderdaad werd vastgesteld dat de exploitant, in dit geval het gemeentebestuur van Willebroek, verbrandingen van grof huisvuil in open lucht uitvoerde.

Telkens werd het gemeentebestuur van Willebroek er schriftelijk aan herinnerd dat de **exploitatievoorwaarden** dienden te worden nageleefd.

De gezondheidsinspectie werd gevraagd nogmaals tussen te komen bij de exploitant alvorens tot drastischer maatregelen of verbalisering over te gaan.

Onafhankelijk hiervan heb ik vernomen dat in het kader van de meetcampagne die in de omgeving wordt uitgevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, meerdere malen ernstige luchtverontreiniging bij het verbranden in open lucht werd vastgesteld. Daarbij komt nog dat de resultaten van de beoogde metingen niet meer bruikbaar zijn.

Ik heb er dan ook persoonlijk bij de burgemeester op aangedrongen opdat de nodige maatregelen zouden worden genomen om de ongeoorloofde praktijken te doen stopzetten.

Vraag nr. 35
van 26 maart 1982
van de heer D. VERVAET

Breekwerf te Pepingen — Uitbating

Op 27 januari 1982 werd door Stedebouw een bouwvergunning afgeleverd voor de breekwerf te Pepingen.

Wij drukken hierbij onze twijfels uit omtrent de aanvaardbaarheid van zulk project in een gebied dat op het Gewestplan de bestemming kreeg van natuurgebied.

De bestemmingen stortgebied en natuurgebied zijn onder andere om ecologische redenen onvereenbaar.

Dergelijke installatie zal onvermijdelijk hinder meebrengen voor de bewoners van de dorpskern, bezoedeling van het grondwater veroorzaken en de vervuiling van de Zuunbeek in de hand werken. Dit alles is trouwens te vinden in de studie Becawa van de gewezen randfederatie Halle.

Hierbij stellen wij ons de vraag of er voldoende grondige studies gebeurd zijn om de uitbating van de breekwerf te rechtvaardigen. Mocht uit uw onderzoek blijken dat dit niet gebeurd is, kan u eisen dat de openbare aanbesteding verdaagd wordt tot na de uitvoering van een ernstig onderzoek?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad, kan ik het volgende antwoorden:

1. Het project is zo ontworpen dat het geïntegreerd is in de bestaande situatie van het gebied.
2. Naast de installatie is een gistruimte voorzien waar het gebroken huisvuil een aërobe gisting kan ondergaan zodat het gestorte produkt niet schadelijk meer is voor de bodem. We kunnen hier dan ook niet meer spreken van een stortplaats maar van een spreidplaats.
3. Er werden reeds in het verleden meerdere onderzoeken verricht nopens de uitbating van een breekwerf op deze plaats.
Samen met deze onderzoeken werden exploitatienormen weerhouden die in de exploitatievergunning zullen opgenomen worden.
Het ontwerp van de bouwwerken werd aan deze exploitatienormen aangepast.
Dit is de reden waarom de burgerlijke bouwwerken nu pas worden aanbesteed.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstricken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. LENSSENS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

Vraag nr. 28
van 26 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Afvalwatercollector tussen Genk en Antwerpen — Stand van zaken

Op 22 januari 1980 werd aan het Bruggenbureau van het Ministerie van Openbare Werken opdracht gegeven om van alle werken die uitgevoerd werden aan de afvalwatercollector tussen Genk en Antwerpen een tegensprekelijke beschrijving op te stellen. Verder zou

een technisch financieel economische studie uitgevoerd worden.

Inmiddels zijn we twee jaar verder en moet er eindelijk een definitief standpunt zijn inzake deze materie.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Hoe is de stand van zaken in verband met de bruikbaarheid van deze afvalwatercollector?
2. Welke onderzoeken werden verricht, door welke diensten en/of studiebureaus in verband met de afvalwatercollector?
3. Mag ik een overzicht van de totale kosten die gepaard gingen met al deze onderzoeken?
4. Op welke termijn zal de afvalwatercollector in gebruik worden genomen en welke bedrijven zullen hiervan gebruik gaan maken?
5. Mag ik tot slot een volledig en gedetailleerd overzicht van alle kosten die gepaard gingen met de aanleg van deze collector?
6. Is er reeds personeel in dienst van het onderhoud

en uitbaten van deze collector? Zo ja, hoeveel personen en welke activiteiten voeren ze uit?

7. Lopen er gerechtelijke procedures? Zo ja, welke aard van de klacht, tegen welke personen en instanties met welke redenen?

Voorlopig antwoord

Gezien de omvang van de vraag, zal een antwoord ten gronde meegedeeld worden, zodra alle gegevens door de bevoegde administratie zijn overgemaakt.

III. VRAAG WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.